

„Сенките на нашите души“ в НАТФИЗ

Преди повече от година проф. д-р Велимир Велев разработва серия от работни ателиета с участието на студенти от НАТФИЗ и незрящи актьори от „Невиждан театър“. Упоритата работа, търпението и споделеното желание за творчество ражда и първата премиера на второкурсниците от специалност „Театър на движението – пантомима“ в НАТФИЗ – „Сенките на нашите души“. Хибридният спектакъл е представен на сцената кино-театър „Освобож-

дение“. Може да се види и на сайта на Виртуалната интерактивна куклена сцена.

„Този спектакъл е моят дълбок поклон пред светлата памет на проф. Георгиева, благодарение на която „Интерактивната импровизация и кукленият театър на бъдещето“ видя бял свят. Изследването ми продължи в „Теория за бъдещото ICT зрелище“, част от която е и настоящият спектакъл“, споделя проф. Велев.

Колаборацията между НАТФИЗ и „Невиждан

театър“ стъпва на концепцията „Училище за Зрение“ за осъзнаващото взаимодействие между зрящи и незрящи актьори, в което всяка страна получава допълнителна гледна точка, като „алтернативен поглед“ към себе си и като „различни очи“ за околния свят и живота.

Проектът „Училище за Зрение“ е финансиран от националния фонд „Култура“ по „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в областта на изкуствата“. *АЗБУКИ*

Снимка НАТФИЗ

„На изток от Рая“ на великотърновска сцена

Постановката търси отговорите на вечни философски въпроси – кои сме, защо сме на тази земя...

Здравка МАСЛЯНКОВА

Музикално-драматичният театър „Константин Кисимов“ във Велико Търново привлече в драматичната си трупа четирима млади актьори. 2021-ва година ще остане паметна за творческия състав и за театъра, защото осъществи националната премиера на спектакъла „На изток от Рая“ по емблематичния роман на Джон Стайнбек. Режисьорът Бойко Илиев е автор на драматизацията.

„Театърът се ражда и умира в един и същи ден, но не спираме да говорим за болките“, казва Бойко Илиев. И в постановката продължава да търси отговорите на вечните философски въпроси. „Кои сме ние, защо сме на тази земя, вината, която тегне от сътворението – преодолима ли е, можем ли да се изправим срещу света и да го променим, или сме просто жалки бурмички в една въртележка, от която няма излизане. Опитваме се, опирайки се на Стайнбек, да си отговорим на въпросите дали можем нещо да направим ние, бурмичките, малките човечета, да променим към добро този свят, да се отгласнем от предопределената вина, която създателят ни е наложил“, разсъждава режисьорът.

В пиесата се включиха най-новите попълнения на Великотърновския театър – младите актьори Боян Фърцов, Тони Христова, Никол Бойчева и Кирил Милушев, които разказаха за вдъхновението и творческия заряд на своите герои в „На изток от Рая“.

„Моят герой е Кейл, който, въпреки младостта си, е целеустремен, знае какво иска и най-вече знае с какво да се бори. Едното следва другото – ако знаеш с какво да се бориш и знаеш как да го превъзмогнеш, ще стигнеш лесно до целта си“, коментира Боян Фърцов. Според Тони Христова тази пиеса и постановката на

Снимка Авторът

Трупата в спектакъла „На изток от Рая“ с режисьора на постановката Бойко Илиев

Бойко Илиев са „голяма хапка“ за младите актьори. „Ролята ми на Катя е голямо предизвикателство. Трудна е, въпреки че е малка като обем, но смятам, че е много важна за цялостната картинка на това, което се опитваме да покажем на публиката. Трябваше да се заровим в някакви неща, които на нас не са ни се случвали, не можем да черпим от своя житейски опит, и е много голямо предизвикателство“, споделя Тони Христова.

Никол Бойчева разказа, че в началото е чувствала своята героиня Авра далечна и чужда. „Тези хора търсят себе си през цялото време. Има едно наместване, което реално и на мен ми помогна да се приближа до Авра, защото тя е с много интересен вътрешен живот и се бори срещу себе си“, споделя актрисата.

„Моят герой живее в една капсула и когато тя се счупи, той не може да понесе реалността. Проследявайки моя герой, неговия растеж и разчупване, искам да предам това и на хората, когато

излязат от залата – не трябва да живеем в нашите капсули, а да живеем с хората около нас и да ги чуваме, и да мислим заедно с тях, и да живеем заедно с тях“, посочи Кирил Милушев, който изпълнява ролята на Арон в постановката по романа на Стайнбек „На изток от Рая“.

На младите актьори в спектакъла партнират доайените на Великотърновския театър в драмсъстава Стефка Златкова в ролята на Кейт и Стоян Борисов като Адам.

„Има мигове, в които излизаме от омаята и халюцинациите на житейската приказка, която сами си създаваме“, казва режисьорът Бойко Илиев. И допълва, че не тези мигове са важни, а миговете, които ни правят хора. „А ставаме хора, когато надмогнем бита и манипулациите, в които участваме волю или неволю. Тогава тези мигове щастие си заслужават да живеем на тази земя. Философските въпроси, които задава Стайнбек, са прекрасно усещане, че не сме загубили живота си

напрасно, а това е достатъчно“, коментира режисьорът на премиерния за България спектакъл „На изток от Рая“.

Четирите млади попълнения в драматичния състав на Великотърновския театър вече репетира с габровската гост-режисьорка Невена Митева новия спектакъл „Не сме от тях“, създаден по емблематичните Чудомирови разкази „Без късмет“ и „Не съм от тях“.

Младите таланти идват от големи градове, но вече са влюбени във Велико Търново и неговата публика. Софийнецът Кирил Милушев е на 24 години. Завършил е Нов български университет в класа на Елена Панайотова и идва в храма на Мелпомена в старопрестолния град след кастинг. „Студентските ми години се превърнаха в тест за мен и начин да се самоопозная, да се опитам да разбера къде са моите граници. Междувременно и работех, имах възможността да си партнирам със Снежина Петрова, Койна Русева. Играх в Театър „Азарян“

в НДК, в Пловдивския театър. Шарено време беше...“, споделя Кирил, който тепърва ще гради професионална кариера.

Тони Христова е от Благоевград. Завършила е актьорско майсторство в колежа „Любен Гройс“ в класа на проф. Надежда Сейкова и голямата Виолета Гиндева. За ролите си казва: „Винаги си харесвам такива, които не ми дават. Определят ми все да съм принцесата, добричката, а аз предпочитам по-характерни роли. Но сега в пиесата, която репетираме по Чудомир, най-накрая ми се падна ролята, която искам, и много ентусиазирано подхождам към нея“.

Пловдивчанката Никол Бойчева е учила в Националната гимназия за сценични и екрани изкуства в родния си град, а след това завършва и НАТФИЗ в класа на Пламен Марков. Разказва, че към новата си роля подхожда с любопитство, защото е много далеч от нейния натюрел. Никога не е живяла на село и дори не знае как разговарят хората там. Затова ѝ е много интересно, а и започва да чувства ролята все по-близка и земна.

Боян Фърцов е от Варна, но споделя, че не морето го привлича, а планината. Преди Академията играе в детско-юношеския театър „Златното ключе“, ръководен от Сия Папазова. Още от IV клас си казва, че ще се занимава с театър, макар в самото начало да не е толкова категоричен. Състудент е на Никол Бойчева от класа на Пламен Марков. „За нас, младите, идването във Великотърновския театър е предизвикателство, защото тепърва трябва да градим име. Но това важи и за всеки друг театър. Предпочитам да не се хвърлям директно на софийските сцени, защото за мен пътят на един успешен човек в каквато и да е професия трябва да започва по-отдалече, за да натрупа опит“, разсъждава Боян.

Четиримата млади актьори вече са любимци на великотърновската театрална публика.